

Co-funded by
the European Union

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Treći challenge: „World Cup History Route”

Dvadeseto svjetsko nogometno prvenstvo

Ova priča inspirirana je stvarnim događajima vezanima uz svjetska nogometna prvenstva i povijesni kontekst vremena u kojem su se odvijala. Riječ je o stvaralačkom pripovijedanju oblikovanom kao da ga iznose poznati nogometaši tog razdoblja, no sadržaj je fikcija. Izjave, misli i doživljaji prikazani u pričama nisu stvarni niti potvrđeni, već su rezultat autorske interpretacije. Ovim sadržajem ne tvrdi se da su navedene osobe zaista izrekle ili mislile opisano, osobito imajući u vidu da mnoge od njih više nisu među nama.

Rio de Janeiro (Brazil), 2014.

Godina je 2014. Ljudi više ne čekaju jutarnje novine ili vijesti na televiziji kako bi saznali rezultate utakmica, nego ih prate uživo na mobitelima, tabletima i računalima. Djeca po cijelom svijetu raspravljaju tko je bolji, Messi ili Ronaldo, a društvene mreže pune su fotografija, videa i komentara koje milijuni ljudi objavljuju svake sekunde.

Brazil se tih mjeseci pripremao za nešto posebno. Svjetsko prvenstvo vraćalo se u zemlju koja nogomet ne doživljava samo kao sport, nego kao dio života.

Na ulicama Rio de Janeira, São Paula i ostalih gradova djeca su igrala nogomet bosonoga, lopte su odskakivale između kuća i automobila, a zidovi su bili obojeni velikim muralima Neymara, Peléa, Ronalda i drugih brazilskih legendi.

Ali ispod šarenih zastava i glazbe nije sve bilo veselo kao što je izgledalo na televiziji.

Mnogi Brazilci bili su ljuti zbog ogromnog novca koji se trošio na gradnju stadiona. Tisuće ljudi izlazile su na ulice i prosvjedovale jer su smatrali da bi taj novac pomogao školama, bolnicama i siromašnim četvrtima. Ipak, bez obzira na sve probleme, kad je lopta krenula s centra, Brazil je ponovno postao središte svijeta.

Zovem se Manuel Neuer, golman sam reprezentacije Njemačke i ispričat ću ti priču o prvenstvu u Brazilu.

Na tom prvenstvu igralo se brzo, hrabro i napadački. Pao je čak 171 pogodak, a gotovo svaka utakmica donosila je nešto neočekivano. Već na otvaranju dogodila se povijesna zanimljivost – Brazilac Marcelo zabio je prvi autogol kojim je ikada otvoreno jedno Svjetsko prvenstvo. Hrvatska je tada povelala protiv domaćina, a cijeli stadion utihnuo je od šoka.

Aktualni svjetski prvaci, Španjolci, stigli su u Brazil kao jedna od najjačih reprezentacija svih vremena. Uz naslov svjetskih prvaka osvojili su i dva europska prvenstva zaredom pa su mnogi vjerovali da će ponovno dominirati. No onda je došla utakmica protiv Nizozemske. Nizozemci su ih pregazili 5:1, a Robin van Persie zabio je pogodak koji je odmah postao legendaran.

Bacio se kroz zrak gotovo vodoravno i glavom poslao loptu preko golmana Casillasa. Fotografija njegova „letećeg gola” obišla je planet u samo nekoliko minuta.

Izvor:commons.wikimedia.org

Najveće iznenađenje prvenstva, Kostarika, našla se u skupini s Italijom, Engleskom i Urugvajem - skupini koju su svi zvali „skupina smrti”. Nitko nije očekivao da će proći dalje, a kamoli završiti na prvom mjestu. Ipak, upravo su oni šokirali svijet i pokazali da na Svjetskom prvenstvu ime reprezentacije ne znači uvijek i pobjedu.

Kolumbijac James Rodríguez postao je nova superzvijezda. Zabijao je golove gotovo iz nemogućih situacija, a njegov volej protiv Urugvaja mnogi i danas smatraju jednim od najljepših pogodaka u povijesti svjetskih prvenstava.

Argentinu je vodio Lionel Messi. Bio je tih, miran i gotovo hladan, ali svaki put kad bi primio loptu, stadion bi zadržao dah.

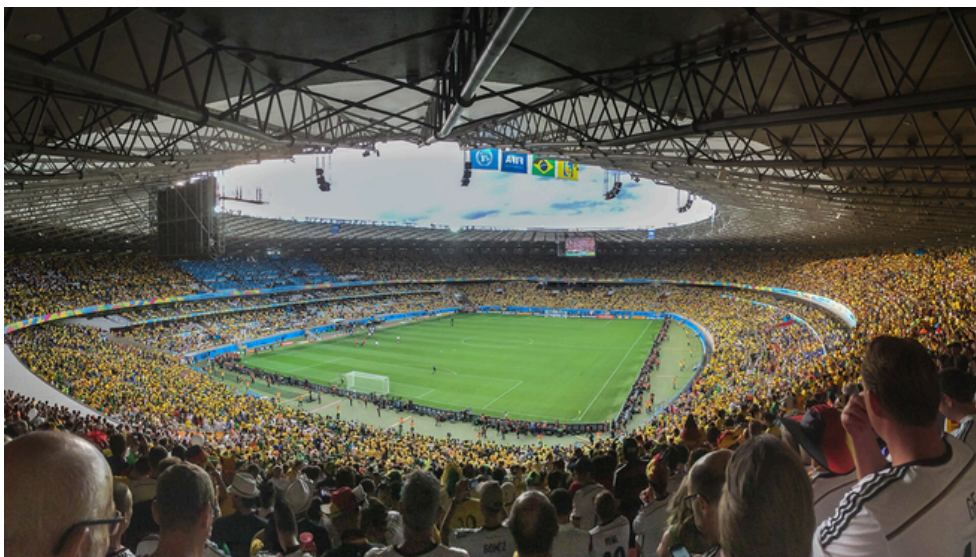
Izvor:commons.wikimedia.org

Moja Njemačka bila je drugačija. Nismo imali samo jednog heroja. Naša snaga bila je u tome što smo igrali kao momčad.

Philipp Lahm bio je vođa koji je uvijek znao smiriti igru, Bastian Schweinsteiger borac koji nije priznavao umor, Thomas Müller čovjek koji je uvijek nekako završavao na pravom mjestu, a Toni Kroos dodavao je lopte s „očima“.

Miroslav Klose, tih, skroman i gotovo neprimjetan izvan terena, kad bi počela utakmica pretvarao se u jednog od najopasnijih napadača na svijetu. U polufinalu protiv Brazila zabio je svoj 16. pogodak na svjetskim prvenstvima i tako postao najbolji strijelac u povijesti svjetskih prvenstava, prestigavši legendarnog Brazilca Ronalda.

Ali nitko nakon te utakmice nije pričao samo o tom rekordu.

Izvor:commons.wikimedia.org

Brazil i Njemačka igrali su polufinale u Belo Horizonteu. Brazilci su sanjali finale na domaćem terenu i vjerovali su da će ih publika nositi do pobjede, iako zbog ozljede nije igrao Neymar.

Cijela država bila je potresena njegovim izostankom. Ljudi su na tribinama držali njegove dresove i plakate, kao da žele da ipak nekako bude s njima.

Utakmica je počela.
Thomas Müller zabio je za 1:0.
Klose za 2:0.
Kroos za 3:0.
Pa odmah zatim i za 4:0.
Khedira za 5:0.

Sve to dogodilo se u manje od pola sata. Na stadionu je zavládala nevjerica. Kamere su snimale uplakanu djecu, navijače koji su sjedili potpuno nijemi i ljude koji su se smijali od šoka jer nisu mogli vjerovati što gledaju. Brazil je na kraju izgubio 7:1, a taj poraz dobio je naziv **Mineiraço, po stadionu Mineirão.**

Mnogi su odmah počeli uspoređivati taj trenutak s Maracanazom iz 1950., kada je Brazil izgubio naslov protiv Urugvaja pred više od 200.000 ljudi na Maracani. Ali postojala je velika razlika. Godine 1950. tuga je putovala svijetom preko radija i novina, a 2014. cijeli internet eksplodirao je u nekoliko minuta. Memovi, snimke i reakcije širili su se tolikom brzinom da su neki govorili kako je to postala „najgledanija katastrofa u povijesti sporta”.

Finale se igralo na legendarnoj Maracani. Njemačka protiv Argentine. Bila je to tvrda i iscrpljujuća utakmica. Argentina je imala svoje prilike, kao i mi. Ali vrijeme je prolazilo, a golova nije bilo.

A onda su došli produžeci. U 113. minuti André Schürrle ubacio je loptu prema Mariju Götzeu. Götze ju je primio prsima i iz voleja poslao u mrežu.

Izvor:commons.wikimedia.org

Postali smo svjetski prvaci.

Sjećam se kako je Schweinsteiger jedva stajao na nogama. Kad je sudac odsvirao kraj, neki od nas su plakali, neki su trčali po travi, a ja sam samo gledao tribine pokušavajući shvatiti što smo upravo ostvarili.

Njemačka je postala prva europska reprezentacija koja je osvojila Svjetsko prvenstvo na tlu Južne Amerike.

Mnogi su govorili i o meni, ne samo zato što sam dobro branio, nego i zato što sam igrao gotovo kao branič. Izlazio sam daleko od gola, presijecao lopte i sudjelovao u igri više nego što su ljudi navikli gledati kod golmana. Danas to rade gotovo svi najbolji vratari, ali tada je mnogima izgledalo potpuno neobično.

Jedna stvar ostala je ista kao i 1950., 1970. ili na bilo kojem drugom prvenstvu. Kad sudac označi početak utakmice, nitko ne zna što će se dogoditi.

Izvor:commons.wikimedia.org

Zanimljivosti iz 2014. godine

- Pjesma „Happy” Pharrella Williamsa bila je jedan od najvećih hitova 2014. godine.
- Film „Frozen” i pjesma „Let It Go” osvojili su milijune djece diljem svijeta.
- U „Ice Bucket Challengeu” ljudi su se polijevali ledenom vodom kako bi pomogli istraživanju bolesti ALS.
- Letjelica Rosetta prvi je put u povijesti uspješno spustila sondu na komet.
- Maskota prvenstva bio je Fuleco, mali brazilski oklopnik koji se može skupčati poput lopte.

Izvor: flickr.com

Izvor: flickr.com

Vaš Manuel Neuer

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Sara Horvat, mag.educ.inf